

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **A. C.**,  
oskarżonego z art. 148 § 1 k.k.,  
po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2025 r.  
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.),  
wniosku pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej K. K.  
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją  
wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie  
z dnia 21 czerwca 2024 r., sygn. VIII AKa 70/23,  
uchylającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie  
z dnia 18 maja 2022 r., sygn. VIII K 48/22,  
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

### **p o s t a n o w i ł:**

**wniosek o wstrzymanie zaskarżonego kasacją orzeczenia  
pozostawić bez rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

W złożonej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej K. K. kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2024 r., sygn. VIII AKa 70/23, jego autor sformułował wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego

orzeczenia poprzez zastosowanie wobec A. C. dozoru policyjnego dwa razy w tygodniu w miejscu jego zamieszkania oraz zakazu opuszczania kraju do czasu rozpoznania kasacji. Ponadto, wniósł o rozpoznanie wniosku o wstrzymanie wykonania ww. wyroku na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron (*pkt IV*). W uzasadnieniu wniosku wskazał, że konieczność jego uwzględnienia wynika z grożącej oskarżonemu wysokiej kary, dowodów, których sąd odwoławczy wydający orzeczenie kasatoryjne nie ocenił w sposób właściwy, albo w ogóle pominął, a które w ocenie oskarżycielki posiłkowej w sposób niewątpliwy świadczą o sprawstwie oskarżonego i braku stosowania przez niego obrony koniecznej lub jej przekroczenia w stosunku do P. K., a także postawy oskarżonego, który nigdy nie wyraził skruchy i nie przeprosił bliskich pokrzywdzonego. Okoliczności te, zdaniem pełnomocnika, dowodzą istnienia uzasadnionej obawy, iż oskarżony może się nie stawiać na rozprawy lub do odbycia kary, w sytuacji uwzględnienia kasacji, zwłaszcza, iż często zmienia on swoje miejsce zamieszkania (pomieszkuje u rodziców lub u kolegi), co czyni zasadnym zastosowanie wobec niego wskazanych w *petitum* wniosku środków zapobiegawczych (dozoru Policji i zakazu opuszczania kraju).

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej K. K. należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z brzmieniem art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. W myśl zaś treści § 2 art. 532 k.p.k., w razie wstrzymania wykonania orzeczenia możliwe jest zastosowanie środków, o których mowa w art. 266, 271, 272, 275 i 277 k.p.k. (przyjęcie poręczenia majątkowego, przyjęcie poręczenia społecznego albo indywidualnego od osoby godnej zaufania, dozoru Policji, orzeczenie zakazu opuszczania kraju, zatrzymanie paszportu). Choć nie wynika to wprost z ustawy postępowania karnego, to rzeczą pojęciowo niemożliwą jest wstrzymanie orzeczenia prawomocnie kończącego postępowanie karne, z którym nie wiąże się zastosowanie przez sąd jakiejkolwiek dolegliwości dla skazanego albo oskarżonego, którą to dolegliwość można by w myśl Kodeksu "wstrzymać" (a zatem

rozstrzygnięcia o orzeczeniu kary, środka karnego albo środka zabezpieczającego). Tylko wówczas bowiem możliwe jest rozważanie potrzeby wstrzymania wykonania orzeczenia.

Skoro wobec oskarżonego A. C. Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 21 czerwca 2024 r., sygn. VIII AKa 70/23 na podstawie art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 23 § 3 k.k. postępowanie umorzył, co jest rozstrzygnięciem porównywalnym co do konsekwencji prawnokarnych i procesowych z orzeczeniem uniewinniającym (brak jakichkolwiek represyjnych konsekwencji prawych dla oskarżonego), to tym samym brak jest substratu "dolegliwościowego", który na zasadzie art. 532 § 1 k.p.k. mógłby być — *verba legis* — "wstrzymany". Powyższe zapatrywanie potwierdza zresztą argument systemowy: w sytuacji procesowej, w której kasacją objęte jest orzeczenie dla oskarżonego korzystne (uniewinnienie, umorzenie postępowania karnego), ewentualną prewencyjną reakcją procesową na etapie postępowania kasacyjnego — w razie wywiedzenia nadzwyczajnego środka zaskarżenia na niekorzyść — może być wyłącznie przewidziane przez Kodeks postępowania karnego dla takiego układu procesowego zastosowanie środków zapobiegawczych (art. 533 k.p.k.), nie zaś wstrzymanie wykonania tego rozstrzygnięcia w trybie art. 532 § 1 i 2 k.p.k. W istocie pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego chodzi właśnie o zastosowanie środka zapobiegawczego (art. 533 k.p.k.), co stanowi jednak odrębny (od wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia) mechanizm procesowy. Zresztą w realiach procesowych sprawy nie ma obecnie potrzeby stosowania wobec oskarżonego żadnego środka zapobiegawczego, w tym — środka zapobiegawczego w postaci dozoru Policji.

Mając powyższe na uwadze sformułowany w kasacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku zaskarżonego kasacją należało pozostawić bez rozpoznania, jako niedopuszczalny z mocy ustawy.

[PŁ]

[r.g.]

